

ЛИ БАЙ (701-762)

АЙ ЧИҢ (1910-1996)

КӨПІР

Бүтін бір топырақты су келіп бөліп
кеткенде,

Бүтін бір соқпақты су келіп орып
кеткенде,

Екі жағаның жалғамақ болып бір-бірін,
Бабалар сені ойлап тауыпты тым
бұрын.

Көпір дегенің –

Жағалаудың айқасқан білектері,
Өзендер мен жолдардың жүректері.
Қайық пенен арбаның мекені ол бас
қосар,

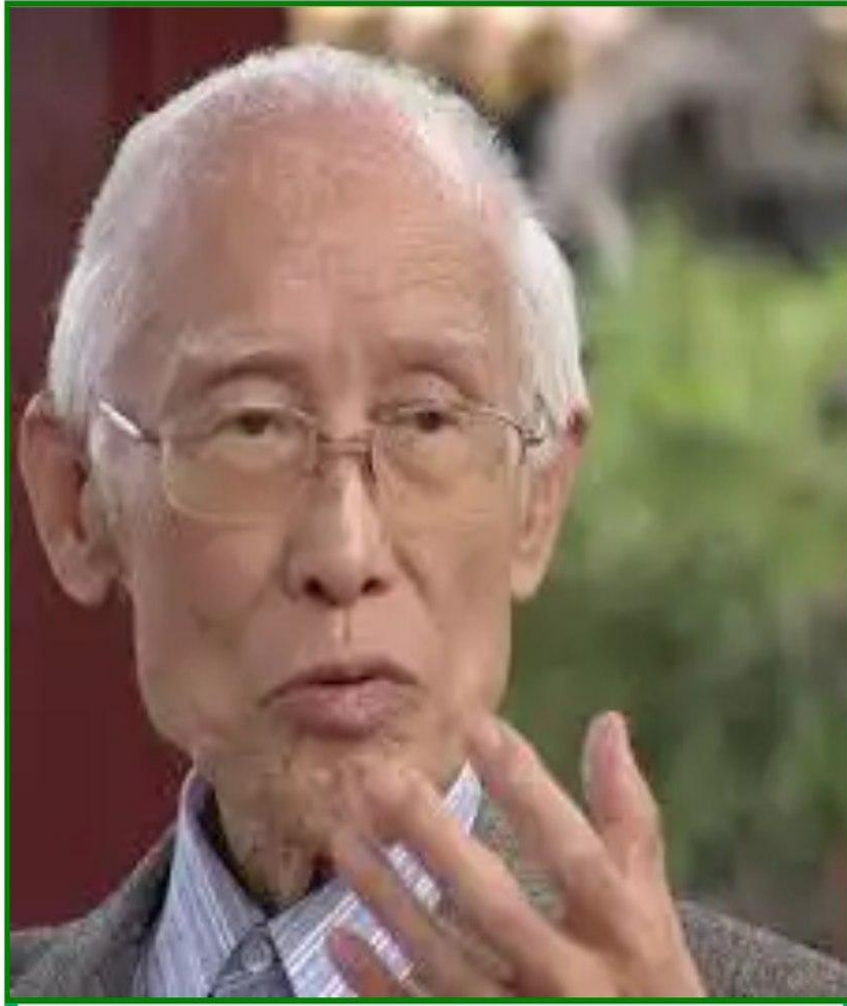
Жердегілер мен қайықтағылардың
алаңы ол қоштасар.

Арлы-берлі ағылған теңгелердің
атынан,

Арлы-берлі сабылған пенделердің
атынан,

Көпір саған мың алғыс!

ЮЙ ГУАҢЧЖҰҢ (1928 жылы туған)

ЖҰЛДЫЗДЫ ЖЕРЛЕУ

Тереземнен құйылуда шұбалып,
Қаракөк түн мақпалдай.
Сылбыр екен жаз дегенің (бұл -
анық),
Мүмкін оның қол-аяғы батпандай.
Отқоңыздың жарығына паналап,
Түс көрдім мен ұйықтап жатып
маужырап.
Түсімде мен Таң ордасын аралап,
Қанат көрдім кеуіп қалған қаудырап.
Жаздың түнін көрдім тағы түсімде,
Бір жұлдызды жерлеп жатты
түнеріп.
Өшіп-жанды жарық сәуле қара
түннің ішінде,
Көрдім сені үрей буған тірі өлік.
Еске алдым да баяғы өткен күнімді,
Таңданыстан жұтып қойдым тілімді.

ЧЖАУ ЛИХУА (1964 жылы туған)

НӘТИЖЕ

Егер шындық жоқ болса,
Бар дей көрме басқанды.
Бәрі жылдам жасындай
Өте жылдам басталды.
Жоқ, тым баяу болды ма,
Қастандықтай шұбалып.
Өлтірсең де Сен мені,
Өлтірсем де Мен сені,
Нәтижесі бір, анық!

ГУ ЧЫҢ (1956-1993)

МЕН ӨЗ ӘНІМДІ ШЫРҚАЙМЫН
Мен өз әнімді шырқаймын,
Машина алдында көсілген,
Көңілді таудай өсірген,
Жолдарда жасыл желекті
Мұраптардың жиынында кезекті,
Би кешінде қарағай мен қайыңның
Тойларында тау-дала мен сайын
құм – Мен өз әнімді шырқаймын.
Мен өз әнімді шырқаймын,
зауыттардың үрейлі үндерінде,
Ығы-жығы мансаптың мінберінде,
Маторларға жағармай құйылғанда,
Әлеуметтік мәдени жиындарда
- Мен өз әнімді шырқаймын.

